

§ 1.

Medens det ældre Vandforsynings-system ikkun omfattede selve Staden, idet Vesterbro havde sin egen Vandforsyning, og de øvrige Broer ingen egentlig Vandrendeledning havde, er det nye System beregnet paa ogsaa at forsyne Forstæderne og Stadens Grund i det Hele, og der er derfor tillagt enhver Grundeier i Staden eller paa dens Grund Ret til at fordrø Vand fra Vandværkerne.

Grundeierne udenfor Stadens Grund kunne vel ingen saadan Ret have, men da forskellige af de paa Amtets Grund i Nærheden af Vandværkerne beliggende Eiendomme uden Vandskelighed ville kunne forsynes med Vand fra disse, er det anseet rettest at aabne Vandværkernes Bestyrelse Afgang til at tilstaae dem Brugen af Vand paa saadanne Vilkaar, hvorom den med Eterne maatte kunne forenes.

§§ 2—4.

Hvad angaaer Reglerne for de Afgiftsydelser til Communen, som Udgifterne til Vandværkernes Drift og Vedligeholdelse ville udkræve, har man troet at burde fastholde de i Anordningen af 21de April 1812 udtalte Principer for Vandfattens Svarelse. Man har saaledes skjælnet imellem den almindelige Afgift af Vand til Huusholdningsbrug, der lignedes paa Eiendommene efter de samme Regler som Bygningsafgiften, men saaledes, at den hidtil bestaaende Forskiel imellem Afgiften for Springvand og for Pompevand, som Følge af Bestaffenheden af det nye System bortfalder, og den særegne Skat af Vand til Næringsbrug. Men man har dernæst ogsaa troet at burde skjælnet imellem den almindelige Afgift for det ordinaire Vandforbrug, der tilstaaes enhver Eiendom, der forsynes med Vand fra Vandværkerne, og den Extrabetaling, der bliver at erlægge for den rigeligere Forsyning, der for den enkelte Eiendoms Vedkommende maatte attraaes, hvilken Betaling er fastsat til et bestemt aarligt Beløb for enhver Extrahane. Hvad der indvindes paa denne Maade, samt ved at forsyne Grundeierne udenfor Stadens Grund, betragtes ligesom den bestemte aarlige Afgift for Vand til Næringsbrug som en særegen Indtægt for

Vandvæsenet, der i Forbindelse med dets øvrige staaende Indtægter t. Ex. Renter af dets Obligationsskuld og Forpagtningsafgiften af Gaarden Brøndsholm forlods, kommer til Afgang i Udgiftens calculerede Beløb, saa at det ikkun er det Overskydende, der bliver at lignede under Afgiften efter § 2. At ogsaa de Eiendomme, der ikke forsynes med Vand fra Vandværkerne, ere medtagne under Rigningen af denne Afgift, men dog kun efter en ringere Maalestok, er stemmende med det rette Princip for de communale Afgifters Døelse, at disse svares paa Grund af den almindelige Nytte, de communale Foranstaltninger yde Communens Indvaanere, uden Hensyn til den større eller mindre Fordeel, den Enkelte drager deraf. En tilsvarende Bestemmelse findes ogsaa alt i Anordningen af 21de April 1812 § 8. At den i dette Lovbud i saa Henseende opstillede Betingelse, at der fandtes en offentlig Vandeholder indenfor en vis Afstand fra den paagældende Eiendoms Hovedindgang, er udeladt i Udkastet, er ikkun at betragte som en consequentere Gjennemførelse af Hiint Princip.

Det har vel været taget under Overveelse, om der ikke burde indtræde en forholdsvis Forhøielse af Afgiften efter § 2 med Hensyn til saadanne Arealer, der benyttes til Gæstgiveri, Restaurationer, Kaffehuus og anden Beværtning, men det er dog blevet anseet rigtigt ikke at optage nogen saadan Bestemmelse i Udkastet, i hvilken Henseende det bemærkes, at ligesom der til Gæstgiveri og Høsteldrift i Reglen udfordres et meget stort Areal, saa at Vandfattens af denne Grund vil blive betydeligere for saadanne Eiendommers Vedkommende, og ligesom der i dem hyppigt vil blive anvendt Extrahane, hvorved Afgiften forøges, saaledes vil, hvad Kaffehuse og andre Beværtninger angaaer, Vandforbruget ordentligvis kun være lidet større end i mange Huusholdninger. Hertil kommer endelig, at deslige Næringsbrugere hyppigt stifte Locale, hvilket vilde volde Ulemper paa Grund af Nødvendigheden af, at de paagældende Arealer særskilt opmaaltes.

Afgiften af Vand til Næringsbrug bliver at erlægge, hvor Vandet spiller en Rolle ved